

jeg tror der er for at faa et Lovforslag om Valgkredsens Omlægning ført igennem, og det er den, at der foretages de Ændringer i Lovforslaget, som der her er Tale om; saa var det maasse tænkeligt — skønt jeg tror ikke, at det vil ske — at føre Lovforslaget igennem i Folketinget. Men saa vil det efter min Opfattelse alligevel ikke gaa igennem, thi det vil saa gaa tilbage til Landstinget. Og naar Landstinget overhovedet har indladt sig paa dette Forslag, saa er det sket i Forligsforsøbelshens Tid i Fjor; Landstinget lod Hjerter løbe af med sig. Og naar Landstinget nu faar et ændret Forslag op igen, vil det være meget glad ved at tage det med begge Hænder og standse det og i alt Fald ikke lade det komme frem saa betids, at det vil kunne faa nogen Betydning ved de foretaende Valg — Tiden spiller jo en vis Rolle med Hensyn til Lovforslagets Gennemførelse — og dermed vil det være afgjort, at Lovforslaget ikke faar nogen Fremtid. Af disse Grunde forekommer det mig, at det var langt rimeligere, at Folketinget selv foretog denne Eksekution, og jeg vil derfor anbefale, at Folketinget sender dette Forslag i et Udvalg og følger det der.

Reis: Jeg tror, at man kan sige, som den sidste ærede Taler udtalte, at Folketinget ikke vil have dette Forslag, men jeg tror, at man dertil kan sige: Folketinget har heller ikke villet have noget af de andre Forslag, som ere blevne forelagte af Regeringen. Hver Gang Regeringen har forelagt et Forslag til en forandret Fordeling af Folketingsvalgkredsene, har Folketinget konsekvent sagt: „Nej, ikke paa denne Maade, men paa en anden Maade“, og fik det saa Sagen forelagt næste Gang paa en anden Maade, saa sagde det: „Nej, ikke paa denne Maade, nu ville vi hellere have det paa den anden Maade“. Paa den Maade komme vi jo aldrig videre. Det er ganske mærkeligt tillige at se den Forstaelse af Reglen i Grundlovens § 32, som efterhaanden har udviklet sig, og som, efter hvad der blev udtalt foreleden, man mente, ogsaa havde fæstnet sig. Naar man tager Grundlovens § 32 for sig og i al Enfoldighed læser, hvad der staar i den: „Antallet af Folketingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af et Medlem til 16,000 Indvaanere“, saa tror jeg, at naar man indskrænker sig til sin jævne almindelige Menneskeforstand, vil man ikke være i mindste Tvivl om, at der her udtales to Ting: For det første, at det hele Tal af Folketingsmedlemmer, det hele Antal Folketingsmænd, skal udregnes omtrentligt herefter; men for det andet staar der ganske

vist i denne Paragraf, at omtrent 16,000 Indvaanere skulle repræsenteres af en Folketingsmand. Det er navnlig dette sidste, der blev bestridt, og man har mærkbarlig nok villet søge en Støtte for denne Opfattelse deri, at der i den grundlovgivende Rigsforsamling skete en Ændring i den paagældende Paragraf. I Grundlovsudkastet hed det nemlig: „Valgene til Folketinget foregaa efter Distrikter paa omtrent 12,000 Indvaanere“. Saa siger man: Nu kunne I se, at det, som her var stillet i Spidsen; at der skal vælges i Distrikter paa omtrent 12,000 Indvaanere, er faldet bort; og saa holder man sig blot til selve Antallet af Folketingsmedlemmerne. Men naar man undersøger den grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger, ser man, at dette ikke paa nogen Maade har været Medlemmernes Mening dermed. Naar man f. Eks. tager den Betænkning, som blev afgiven af Grundlovskomiteen, vil man Sp. 1499 finde en Udtalelse fra den tredje Minoritet, som lyder saaledes: „Vi antage nemlig, at det vil være tilstrækkeligt, at Folketinget for det egentlige Danmarks Vedkommende kommer til at bestaa af 100 Medlemmer, og formene derfor, at Valgdistrikterne bør være paa omtrent 14,000 Indvaanere.“ Altsaa til Forandringen fra 12,000 til 14,000 bidrog det i høj Grad, at man ønskede at holde Folketingets Medlemsantal nede paa 100, men man var tillige paa det rene med, at naar man foretog denne Forandring ved Redaktionen, vilde det føre til, at Valgdistrikterne nu burde være paa omtrent 14,000 Indvaanere, medens de før vare beregnede til at skulle være paa omtrent 12,000. Et af de Medlemmer, som havde megen Indflydelse paa Lovens Affattelse i saa Henseende, nemlig Peter Daniel Bruun, som var Ordfører for den jydskke Valgkredsfordeling, udtalte med Hensyn til dette Punkt, at Udvalget havde kun foretaget nogle faa, ikke væsentlige Modifikationer i Udkastet, „saasom“, siger han, „at i Stedet for, at Udkastet bestemmer, at der skal vælges 1 af 12,000 Indvaanere til Folketinget, er der i dette Forslag foreslaaet, at der skal vælges 1 af 14,000 Indvaanere, saaledes at Antallet omtrent vil blive 100.“ Han siger altsaa, at dette, at der omtrent vil blive et Antal af 100 Folketingsmænd, fremkommer som Konsekvens deraf, at der nu skal vælges 1 af 14,000 Indbyggere. Det forekommer mig herefter, at det er ganske klart, at det er i høj Grad uden Tvivl, naar man har villet paastaa, at der paa dette Punkt var sket nogen Forandring i Grundlovsudkastets Bestemmelser. Det vilde jo i Virkeligheden ogsaa være højt unaturligt, hvis man for